

vendige to trediedeles flertal. Alle nordiske lande stemte imod.

Under debatten i komiteen fik to landflygtige repræsentanter for Oman lejlighed til at udtale sig. Sultanen af Muscat og Oman protesterede i et telegram af 9. november imod, at den såkaldte delegation fra Oman blev hørt, og meddelte, at forholdet mellem Muscat og Oman var et indre anliggende, som FN ikke havde nogen adgang til at beskæftige sig med.

De arabiske flygtninge i den nære Orient.

(Dagsordenen punkt 25).

FNs hjælpeorganisation for Palæstinaflygtningene i den nære Orient begyndte sit arbejde i 1950, og dens mandat blev i 1959 forlænget for tre år. Organisationen finansieres gennem frivillige bidrag.

15. generalforsamling vedtog en resolution, hvori det beklagedes, at FN's Palæstina-kommission endnu ikke havde været i stand til at konstatere noget fremskridt i arbejdet på repatriering af eller erstatning til Palæstinaflygtningene. I Palæstina-kommissionen sidder Frankrig, Tyrkiet og De Forenede Stater.

Sagen blev på 16. generalforsamling henvist til specialkomiteen.

Resolutioner.

1) De Forenede Stater fremsatte et resolutionsforslag, hvori det indledningsvis beklagedes, at repatriering af eller erstatning til flygtningene, således som det var forudset i generalforsamlingens resolution 194 (III), ikke havde fundet sted, og at der ikke som forudset i resolution 513 (VI) var sket noget videre fremskridt i flygtningenes tilbagevenden til samfundet enten ved repatriering eller ny bosættelse. Forslaget opfordrede derefter Palæstina-kommissionen til at øge bestræbelserne for at virkeliggøre resolution 194 (III) og opfordrede de arabiske lande og Israel til at samarbejde med kommissionen. Kommissionen opfordredes endvidere til at afslutte sine vurderinger af arabisk flygtningeejendom i Palæstina inden 1. september 1962. Endelig udtaltes en anerkendelse af hjælpeorganisationens (UNRWAs) arbejde, og regeringerne opfordredes til at yde større bidrag dertil.

Til dette resolutionsudkast fremsatte

Afghanistan, Indonesien og Pakistan ændringsforslag. Heri foresloges Palæstina-kommissionens medlemstal udvidet fra tre til fem medlemmer og endvidere, at den udvidede kommission skulle træffe foranstaltninger til at beskytte Palæstinaflygtningenes rettigheder, ejendom og interesser.

Ved afstemningen om ændringsforslaget vedtoges udvidelsen af kommissionen. Stemmetallene var 47 for (Øststaterne og de arabiske stater m. fl.), 27 imod (bl. a. de nordiske lande og Israel), og 24 lande afstod (bl. a. Canada).

Den sidste del af ændringsforslaget vedtoges med 42 stemmer for, 36 imod (bl. a. de nordiske lande), og 20 lande afstod.

Resolutionen som helhed med de nævnte ændringer vedtoges med 74 stemmer for (heriblandt Norge og Sverige), 1 imod (Israel), og 23 lande afstod (heriblandt Danmark, Finland og Island).

2) Brazzaville-staterne, enkelte latinamerikanske lande og Holland fremsatte et resolutionsudkast, der gik ud på, at generalforsamlingen fornyede sin opfordring til de vedkommende regeringer til at føre direkte forhandlinger — eventuelt med bistand af Palæstina-kommissionen — om alle udestående spørgsmål, derunder også de arabiske flygtninge, med henblik på at finde en for alle parter acceptabel løsning.

Forslaget faldt i komiteen. Stemmetallene var 34 for (heriblandt Danmark, Finland og Island), 44 imod, og 20 lande afstod (bl. a. Norge og Sverige).

Da det ændrede amerikanske forslag kom til afstemning i plenarforsamlingen den 21. december, blev ændringsforslagene ved delafstemning ikke vedtaget med det nødvendige flertal, og det amerikanske forslag vedtoges herefter i den oprindelige skikkelse med 62 stemmer for (heriblandt de 5 nordiske lande og Israel), ingen imod, og 37 lande afstod (heriblandt de arabiske lande og Østblokken).

I en stemmeforklaring i komiteen udtalte den danske repræsentant (Abrahamson), at det amerikanske forslag indeholdt en anbefaling af at fortsætte FN's bestræbelser efter de hidtidige retningslinjer, hvilket ville sige et nyt forsøg af Palæstina-kommissionen på at gennemføre bestemmelserne i FN's tidligere resolutioner. Resolutionen tilsigtede desuden at sikre en fortsættelse